

דבורה שטיינהרט

בצעי מים? עובדה שיש!

*

שנים שאנו סובבים
במסלות המהמה
שפופים בין דבשות
המעמם והמהמה
לא חולמים לחלם על
מים לא-במשה
שוטפים על גמלגופנו.
ובהאחילנו על עינינו נראה רק
גבעות, גבעות
כמו גמגום.

אך יש שננחש
מבעד לצעיפי החם
פסגות ירקרקות
אף נדמה לשמע
בשריקת הסירוקוק
או באנחת החול בהגרעו
מתחת לפסות הבהמות
מלמול מים מרחוק:
חרף משתעשע שם
וכשנגיע –

אין דגופנו יענג!
במפלים ימתק.
בעמק ההרים עכשו
גואים הואדיות
ואשדים מתרססים
לאפיקים צועניים
שם בני-זימים מזוגים
באזובים והם
ודאיים, צלופחיים.

הַשְׁטַח – –

כְּמוֹ אֶתֶר וְסוּיִים גְּרָעִינִיִּים.

גְּדֻרֹת-תֵּיל עִם שְׁלֹטִים

תּוֹחֲמוֹת שְׁמֻמּוֹן רְדִיקָלִי

כָּל הַנוֹף מֵאֲפֵן מֵלָפֵן

מִפְּצָץ, הָאֶפֶק מִבְּעֵבַעַ

אֵין אֶפְלוֹ קִקְטוּסִים

רַק מְדִי פַעַם נִצְפִית

עֲנָנָה פִּטְרִיתִית כֶּהָה

מִתְרוֹמָמֶת בְּבוֹם אֶל-קוֹלִי מִן הַלֵּהט

אֲבָל מִתַּחַת –

אֵיזָה יַעַר, אֵיזוֹ לַחֲלוּחִיּוֹת!

רְמִישָׁה, לְקִיקָה, חֲלִקְלִקוֹתִיּוֹת

אֵיזוֹ קוֹלִיּוֹת!

אֲכַמְנִיּוֹת וְדַמְדַמְנִיּוֹת אִם

לֹא אֲכַפֶּת לָכֶם מִתַּחַת לְאֲלוֹנִים

הַמֵּאֲפִלִּים אוֹ הָעֵבֶתִים

פִּטְרִיּוֹת בַּעֲגוּלִים מְכֻשָּׁפִים

שְׂרָכִים, טַחְבִּים, חֲלֹזֹנוֹת

אֲכַמְנִיּוֹת אֲמֶרְתִּי?

וּמִכָּל עֵבֶר תְּסִיסָה, צִיּוּצִים

פִּצְפוּצֵי בְּקִיעָה

אֵיזָה עֶשֶׂר רֶטֶב, אֱלֹהֵי

וּכְמֵהֵן, אֲמִרְנוּ כְּמֵהֵן?

יִרְקָה וּמִצְטַחֶקֶת

מִבְּלִי מִשִּׁים, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים

הִיא יוֹשֶׁבֶת לְסֶרֶג אֲזוּבִים

בְּאֲצָבָעוֹת-יָלְדוֹת עַל בִּצְעֵי מַיִם

בִּצְעֵי מַיִם? עֲבָדָה שִׁישׁ!

וּשְׁלוּלִיּוֹת וְיוֹבְלִים

וְזֶה עוֹד כָּלוּם.